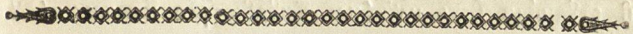

ДЕНЬ-ТЪ НЕДѢЛНЫЙ СЪ ДОБРЫ ДѢЛА НЕ САМО СЯ НЕ ОКВЕРЖАВА, А ПО МНОГО СЯ ОКВѢЩАВА.

ПРАВОУЧЕНІЕ.

1. ВЪ ВЕНЧКЪ ТЫ ДНИ, А ОСОБЕННО ВЪ НЕДѢЛНЪ-ТЫ И ПРАЗДНИЧНЫ ДА ПОМАГАМЕ НА КОЛЫ ТЫ И БѢДНЪ-ТЫ, ТО ДѢЛО Е БОГЪ-УГОДНО; А БѢДНЪ-ТИ И КОЛНЪ-ТИ НМЖТЬ ДЛЗЖНОСТЬ ЗАРАДИ ТОВА ДА ПРИНОСАТЬ БЛАГОДАРННОСТЬ БОГЪ И НА БЛАГОДѢТЕЛН ТЫ СЯ. НАПРОТНВЪ, ГОЛѢМЪ ГРѢХЪ Е ДА ЗАВИЖДАМЕ КОМУ-ДАЕ, ЧЕ ПРАВН ГОЛѢМЫ БЛАГОДѢАНІА ИЛИ МИЛОСТЫНИ.

2. ПАЗИСЯ ОЩЕ ОТЪ МЛАДОСТЬ ТЖ СЯ ДА НЕ НАПРАВНШЬ НИКАКЪВЪ ГРѢХЪ И БЕЗЗАКОНІЕ: ЗАЧТО-ТО ТІН ЛЕГКО МОГЖТЬ ДА РАЗСЛАБАТЬ ТѢЛО-ТО ТИ, И ДА ГО ПОДУВРЖЛАТЬ ВЪ БОЛЕТИ.

ЕВАНГЕЛІЕ

НА ПАТЖ НЕДѢЛЖ ЗА САМАРАНЪЖ ТЖ.

Іѡанна гл. 4, ст. 5—42. зач. 12.

СЪ ДЪРЖАНІЕ. ИЗЛАГАСЯ РАЗГОВОРЪ СПАСИТЕЛЕВА СЪ САМАРАНЪЖ ТЖ, ЧТО Е БЫЛА ЗА ИСТИННО ПИТІЕ И ЗА ИСТИННО БОГОПОЧИТАНІЕ, И ПАКЪ БЕСѢДА НЕГОВА ПРЕДЪ УЧЕНИЦЪ-ТЫ ЗА ИСТИННЪ ДУХОВНЪ ПИЩЪ; ПОСЛѢ СЯ ПОВѢСТВУВА, ЗАЧТО МНОГО САМАРАНЕ ПОВѢРЪВАЛИ ВЪ ХРИСТА.

НАЧАЛО НА РАЗГОВОРЪ ТЖ СЪ САМАРАНЪЖ ТЖ.

1. Прїиде (Іисъ) во градъ Самарійскій, глаголемый Сїхаръ (а), близъ вѣси, юже даде Іакъвъ Іѡанфъ сынъ своемъ (в). ст. 5.